

Sygn. akt VIII Gz 308/18

POSTANOWIENIE

Dnia 8 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie, Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Natalia Pawłowska-Grzelczak (spr.)

Sędziowie: SO Anna Górnik

SO Patrycja Baranowska

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2018 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Skarbu Państwa – Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe – Nadleśnictwa S. Ś. w S.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z 5 kwietnia 2018 r. w sprawie XI GC 1863/17

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Anna Górnik SSO Natalia Pawłowska-Grzelczak SSO Patrycja Baranowska

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 5 kwietnia 2018 r. sprawie XI GC 1863/17 Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie zawiesił postępowanie na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. W uzasadnieniu wskazał, że Skarb Państwa – Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe – Nadleśnictwo S. Ś. w S. został zarządzeniem z 22 listopada 2017 r. wezwany jako strona powodowa do usunięcia braku pozwu poprzez wykazanie dokumentem, że L. B. był uprawniony do reprezentacji powoda – w terminie tygodniowym, pod rygorem zawieszenia postępowania. Dalej wskazał, że strona uzupełniła ten brak, a następnie zarządzeniem z 4 stycznia 2018 r. wezwano powoda do usunięcia braku formalnego pozwu poprzez wykazanie dokumentem, że K. B. był uprawniony reprezentować powoda – w terminie tygodniowym, pod rygorem zawieszenia postępowania. Zarządzeniem z 2 marca 2018 r. ponownie wezwano powoda do usunięcia braku formalnego pozwu poprzez wykazanie dokumentem, że K. B. jest uprawniony do reprezentowania Skarbu Państwa, ewentualnie poprzez podpisanie pozwu przez osobę uprawnioną do reprezentacji Skarbu Państwa oraz wykazanie dokumentem (ciągim pełnomocnictw, aktem powołania), że osoba podpisująca pozew jest uprawniona reprezentować Skarb Państwa – w terminie tygodniowym, pod rygorem zawieszenia postępowania. Dalej Sąd Rejonowy wskazał, że powód odebrał wezwanie 22 marca 2018 r., wobec czego termin do wykonania zobowiązania upłynął z 29 marca 2018 r., a powód w tym terminie nie wykonał zobowiązania. W związku z tym Sąd Rejonowy uznał, że zachodzą podstawy do zawieszenia postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c., gdyż powód nie wykazał należytego umocowania do reprezentowania go w sprawie przez występującego w niej pełnomocnika.

Powód złożył 17 maja 2018 r. zażalenie na wskazane postanowienie domagając się jego uchylecia. Zarzucił przy tym, że zaskarżone postanowienie zostało wydane z obrazą prawa materialnego, tj. art. 38 k.c. w zw. z art. 32 i art. 35 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2017 r. poz. 788, ze zm.), przez błędną wykładnię i uznanie, że nadleśniczy Nadleśnictwa S. Ś. nie jest organem uprawnionym do reprezentacji Skarbu Państwa, a w konsekwencji nie jest uprawnionym do udzielenia pełnomocnictwa procesowego radcy prawnemu, a także że zaskarżone postanowienie zostało wydane z obrazą przepisów postępowania, tj. art. 67 § 2 k.p.c., przez błędną wykładnię, a w konsekwencji niewłaściwe zastosowanie zawieszenia postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c.

Uzasadniając swoje stanowisko powód wskazał, że występującą w sprawie jednostką organizacyjną Skarbu Państwa jest Nadleśnictwo S. Ś. wchodzące w skład Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, którego podstawy prawne funkcjonowania określa ustawa o lasach. Zgodnie zaś z tą ustawą nadleśnictwo jest jednostką organizacyjną Lasów Państwowych, a nadleśniczy reprezentuje Skarb Państwa w stosunkach cywilnoprawnych w zakresie swojego działania i kieruje nadleśnictwem jako podstawową jednostką organizacyjną Lasów Państwowych. Zdaniem skarżącego Sąd Rejonowy nieprawidłowo zastosował w konsekwencji art. 67 § 2 k.p.c., gdyż roszczenie dochodzone w sprawie wiąże się z działalnością Nadleśnictwa S. Ś. reprezentowanego przez nadleśniczego. Jednocześnie powód wskazał, że przedłożył Sądowi zarówno akt powołania nadleśniczego k. 8, jak i pełnomocnictwo udzielone przez nadleśniczego (k. 6), a tym samym prawidłowo wykazano umocowanie do działania w postępowaniu przez pełnomocnika i nie ma przeszkód do nadania sprawie dalszego biegu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się bezzasadne i jako takie zasługiwało na oddalenie.

Zgodnie z art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. sąd może zawiesić postępowanie z urzędu jeżeli na skutek braku lub wskazania złego adresu powoda albo niewskazania przez powoda w wyznaczonym terminie adresu pozwanego lub danych pozwalających sądowi na ustalenie numerów, o których mowa w art. 208¹, lub niewykonania przez powoda innych zarządzeń nie można nadać sprawie dalszego biegu. W ocenie Sądu I instancji przeszkodą nadania dalszego biegu sprawie jest niewykonanie przez powoda nałożonego nań zobowiązania do wykazania w istocie, że K. B. był 9 stycznia 1998 r. umocowany do reprezentowania Skarbu Państwa jako Dyrektor Generalny Lasów Państwowych, gdyż w przypadku jego umocowania umocowany należycie byłby również L. B. jako powołany z 12 stycznia 1998 r. dyrektor Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Z., a w konsekwencji także powołany przez niego 22 lipca 2009 r. na stanowisko nadleśniczego Nadleśnictwa S. Ś. W. D., który z kolei udzielił pełnomocnictwa procesowego 1 kwietnia 2010 r. radcy prawnemu E. M. występującej w niniejszej sprawie w imieniu powoda.

Zgodnie z art. 33 k.c. osobami prawnymi są Skarb Państwa i jednostki organizacyjne, którym przepisy szczególne przyznają osobowość prawną, a zgodnie z 34 k.c. Skarb Państwa jest w stosunkach cywilnoprawnych podmiotem praw i obowiązków, które dotyczą mienia państwowego nienależącego do innych państwowych osób prawnych, natomiast zgodnie z art. 38 k.c. osoba prawna działa przez swoje organy w sposób przewidziany w ustawie i w opartym na niej statucie. Nadto zgodnie z art. 67 § 2 k.p.c. za Skarb Państwa podejmuje czynności procesowe organ państwowej jednostki organizacyjnej, z której działalnością wiąże się dochodzone roszczenie, lub organ jednostki nadrzędnej.

Na gruncie ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2017 r. poz. 788) z kolei art. 32 ust. 1 stanowi, że Lasy Państwowe jako państwowa jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej reprezentują Skarb Państwa w zakresie zarządzanego mienia. Strukturę organizacyjną Lasów Państwowych określa z kolei art. 32 ust. 2 ustawy o lasach, w ramach tej hierarchicznej struktury najwyżej znajduje się Generalna Dyrekcja Lasów Państwowych kierowana przez Generalnego Dyrektora Lasów Państwowych (art. 32 ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 33 ust. 1 ustawy o lasach), niżej – regionalne dyrekcje Lasów Państwowych kierowane przez dyrektorów regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych (art. 32 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 34 ust. 1 ustawy o lasach), a na następnym szczeblu znajdują się nadleśnictwa, którymi kieruje nadleśniczy (art. 32 ust. 2 pkt 3 w zw. z art. 35 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o lasach) i który w szczególności reprezentuje Skarb Państwa w stosunkach cywilnoprawnych, w zakresie swojego działania (art. 35 ust. 1 zdanie drugie pkt 1 ustawy o lasach). Jednocześnie nadleśniczy jest powoływany zgodnie z art. 34 pkt 2b

lit. b ustawy o lasach przez właściwego terytorialnie dyrektora regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych, który to z kolei dyrektor jest powoływany zgodnie z art. 33 ust. 3 pkt 9 lit. c przez Generalnego Dyrektora Lasów Państwowych. Zgodnie z kolei z art. 33 ust. 2 ustawy o lasach Dyrektora Generalnego powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw środowiska, przy czym w pierwotnym brzmieniu przepis ten stanowił, że Dyrektora Generalnego powołuje i odwołuje Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa, jednakże zmiana ta wiązała się wyłącznie ze zmianą sposobu określania działów administracji rządowej.

Przekładając powyższe na grunt niniejszej sprawy – czego wprost nie wskazał Sąd Rejonowy, lecz posłużył się pojęciami o większym stopniu ogólności – dla wykazania umocowania nadleśniczego W. D. do udzielenia pełnomocnictwa radcy prawnemu E. M. brakuje w aktach sprawy aktu powołania przez właściwego ministra K. B. na stanowisko Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych, a zatem brakuje wykazania, że K. B. w chwili powołania L. B. na Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Z. 9 stycznia 1998 r. miał do tego kompetencję, tj. był Generalnym Dyrektorem Lasów Państwowych powołanym przez właściwego ministra, a zatem – w zależności, od daty, w której do powołania tego miałyby dojść – przez Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa albo przez ministra właściwego do spraw środowiska.

W związku z powyższym zawieszenie postępowania przez Sąd Rejonowy na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. z uwagi na niewykonanie nałożonego na powoda zobowiązania do wykazania umocowania do reprezentowania Skarbu Państwa było zasadne, co w konsekwencji prowadziło do oddalenia przez Sąd Okręgowy zażalenia powoda na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., o czym orzeczono na wstępie.

SSO Anna Górnik SSO Natalia Pawłowska-Grzelczak SSO Patrycja Baranowska

Sygn. akt VIII Gz 308/18

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)